

153

30. okt.

AUGLÝSING

um tollmeðferð jeppabifreiða.

Ákveðið hefur verið, að ekki skuli aðrar bifreiðar tollafgreiddar sem jeppabifreiðar en þær, sem fullnægja þessum skilyrðum:

1. Bilið milli fram- og afturhjóla má ekki vera meira en 94 tommur.
2. Bifreiðin skal þannig gerð, að hægt sé að hafa drif á öllum hjólum.
3. Afl vélarinnar skal vera það mikið, að bifreiðin geti dregið eða ýtt öllum venjulegum landbúnaðartækjum.
4. Á bifreiðinni skal vera útbúnaður til að tengja hana við landbúnaðartæki o. þ. h.
5. Í bifreiðinni má ekki vera nema tvöföld sætaröð, þ. e. sæti fyrir bifreiðarstjóra og einn eða tvo menn við hliðina á honum og aðeins ein sætaröð þar fyrir aftan.

Af jeppabifreiðum eru nú þessi gjöld við innflutning: Vörumagnstollur 8.8 aurar af brúttó kg, 18% verðtollur, 2% tollstöðva- og byggingarsjóðsgjald, 6 kr. af kg í gúmmígjald og 16.5% innflutningssöluskattur, svo og 3.3% viðskiptasöluskattur, ef bifreiðin er flutt inn til eigin nota, en ekki til endursölu.

Bifreiðar, sem fullnægja framangreindum skilyrðum, eru undanþegnar sérstöku gjaldi til ríkissjóðs samkv. l. nr. 4/1960, og þær eru á frílista, ef þær eru fluttar inn nýjar og ónotaðar, sbr. auglýsingu viðskiptamálaráðuneytisins, dags. 15. september 1961.

Reglur þessar eru settar í samræmi við m-lið 3. gr. tollskrárlaga og 16. gr. laga nr. 4/1960, um efnahagsmál.

Bréf fjármálaráðuneytisins, dags. 21. febr. 1956 og 10. júlí 1959, varðandi jeppabifreiðar, landrover- og unimogbifreiðar, eru úr gildi.

Fjármálaráðuneytið, 30. október 1961.

F. h. r.

Sigtr. Klemenzson.

Ólafur Stefánsson.

154

2. nóv.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ólafsvíkurkaupþún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ólafsvíkurhöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Sjávarfossi í Fossá í Bullusker, og þaðan lína, er hugsast dregin í vestur á Rif, og lína frá Loðnugjá í Ólafsvíkurenni hornrétt í fyrrnefnda línu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Hreppsnefnd Ólafsvíkurhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmála. Hver nýkjörin hreppsnefnd kýs á fyrsta fundi sínum fimm manna hafnarnefnd og jafn-

marga varamenn, til fjögurra ára í senn. Tveir nefndarmenn skulu vera hrepps- 154
nefndarmenn svo og varamenn þeirra. Hinir þrír aðalmenn og varamenn skulu 2. nóv.
kosnir utan hreppsnefndar. Ný kosin hafnarnefnd velur sér formann á fyrsta
fundi sínum, svo og hafnarvörð, og setur honum starfsreglur í samráði við sveitar-
stjóra hreppsins.

Hafnarnefnd hefur eftirlit með höfninni, sér um viðhald hennar og endurbætur,
og stýrir framkvæmdum, annast alla innheimtu á gjöldum til hafnarinnar og hefur
á hendi reikningshald í nánú samstarfi við sveitarstjóra og undir eftirliti hrepps-
nefndar, enda ber hreppsnefnd ábyrgð á sjóðum og innstæðum hafnarinnar eins
og öðrum eignum hreppsins. Reikningar hafnarinnar skulu ávallt fylgja hrepps-
reikningum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

III. KAFLI

Hafnarsjóður.

3. gr.

Hafnarsjóði skal, eftir ákvörðun hreppsnefndar, eingöngu varið í þarfir hafn-
arinnar. Óheimilt er að nota fé hafnarsjóðs til annarra fyrirtækja hreppsins eða
binda það í lánum til þeirra.

IV. KAFLI

Um reglu við höfnina.

4. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé reglu í höfninni og á landi hennar. Er öllum
skylt að hlýða boði hennar og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnar-
nefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum
hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarnefnd, en skipun starfsmannsins
ber að hlýða þegar í stað. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í
starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnar-
innar, ef þeir með því tálma fermingu og affermingu skipa og báta eða öðrum
stórfum, sem þar eru framkvæmd. Meðferð skotvopna á landi hafnarinnar og
bryggjum hennar er og stranglega bönnuð.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa á höfninni. Í skipum
og bátum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél
skipsins og lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum
og bátum á því svæði, sem unnið er að fermingu og affermingu.

Áliti hafnarnefnd eða starfsmaður hennar, að hætta geti stafað af fermingu
eða affermingu eldfimrar vöru, er heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið
nauðsynlegar ráðstafanir.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða nýja báta eða gera við eldri báta, nema
með leyfi starfsmanns hafnarnefndar og með þeim skilmálum, sem hann ákveður
Bannað er að leggja bátum upp í hafnarfjöruna, nema með leyfi hafnarnefndar
eða umsjónarmanns.

8. gr.

EKKI MÁ KASTA ÚTBYRÐIS SEGLFESTU, ÖSKU, KOLUM EÐA NEINU ÖÐRU, ER VALDIÐ
GETUR SKEMMDUM Á HÖFNinni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út
í höfnina.

- 154 Á svæðinu milli hafnargarðanna er bannað að kasta í höfnina hvers konar
2. nív. fiskúrgangi og öllu öðru, er óþrifum kann að valda.

Hafnarnefnd eða umsjónarmaður hennar getur látið hreinsa allan fiskúrgang og annað það, sem kastað er í höfnina, á kostnað þess báts eða skips, sem slíku hefur í höfnina kastað.

Innan hafnartakmarkanna má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki, né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, ekki fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar og hreppsnefndar komi til.

V. KAFLI

Um legu skipa og báta og umferð þeirra í höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og bátar, er ekki ferma eða afferma, mega aldrei leggjast svo í höfnina, að það tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau skuli leggjast, ef slík skipun er gefin. Skip eða bátar mega aldrei leggja svo frá sér strengi eða festar, að tálmi umferð. Festar skipa eða báta mega aldrei liggja yfir alfaraleið.

10. gr.

Skipum eða bátum má ekki leggja við akkeri eða festar innan hafnargarða, þannig að það tefji umferð um höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legutækjum báta og skipa verður lagt í höfninni.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri við að hlýða boðum hafnarnefndar eða starfsmanni hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarnefndin látið gera það á ábyrgð og kostnað eiganda.

11. gr.

Í sérhverju skipi eða bát, sem er yfir 10 rúmlestir (að undanskildum skipum eða bátum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannlauk á lægi á höfninni), skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum eða bátum við bryggjur hafnarinnar, nema við festarhringi og þar til gerða festarstólpa á norðurbryggju hafnarinnar. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast, að bætt verði úr því tafarlaust. Skylt er að hafa tryggar hlifar milli skips og hafnargarðs eða bryggju, ef krafizt er.

13. gr.

Vélskip og vélbátar mega ekki láta vélar ganga af svo miklum krafti, að öðrum skipum eða bátum í höfninni eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af.

14. gr.

Ef skip eða bátur lendir á grynningu og sekkur, þar sem það, að álitu hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði minnsti dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið eða bátinn á kostnað eigenda, og er henni heimilt að láta selja skipið eða bátinn til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

VI. KAFLI

Um notkun hafnarbryggjanna.

154

2. nív.

15. gr.

Meðan hafnarnefnd ákveður ekki annað, er skipum og bátum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, er þeir koma. Þó skulu þau skip, sem sigla eftir fastri fyrir fram auglýstri ferðaáætlun og flytja póst og farþega, hafa rétt til þess að leggjast við bryggjur hafnarinnar, þó önnur skip liggja við þær, og verða þau þá að víkja burt, meðan hin fá afgreiðslu.

Þó skulu bátar, sem ferma eða afferma, hafa forgangsrétt til notkunar bryggjanna, fram yfir þau skip eða báta, sem ekki á að vinna við. Uppskipunarskip og bátar, sem skipa upp eða út vörum í skip, er liggja úti á höfninni, hafa rétt til þess að nota bryggjuna, þar sem upp- og útskipun er auðveldust.

Opnir vélbátar og uppskipunarskip skulu liggja svo ofarlega við suðurbryggjuna sem frekast er unnt, til þess að tálma því eigi, að stærri bátar geti lagzt framár við bryggjuna.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar ákveður, hvar bátur skuli liggja við bryggju.

Ef nauðsynlegt telst vegna veðurs getur umboðsmaður hafnarnefndar fyrirskipað þeim bátaeigendum eða formönnum, sem hafa umráð yfir opnum bátum og uppskipunarbátum, að setja báta sína upp í fjöru á stað þann, er hann tiltekur. Sé fyrirskipunum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar ekki hlýtt í þessu efni, þá getur hann látið framkvæma þessar fyrirskipanir á kostnað og ábyrgð eigenda bátanna.

16. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum eða bátum, sem ferma eða afferma við bryggju, sé lagt samhliða, er heimilt að flytja farm þeirra skipa eða báta, er utar liggja, yfir þilför hinna. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa eða báta, er utar liggja, heimil umferð um þilför hinna, er nær liggja.

17. gr.

Öll skip, sem ætla að leggjast við norðurbryggju hafnarinnar, skulu skyld að hlífa henni við átökum. Sérhver skemmd, sem verður á bryggjunni, áhöldum hennar eða öðru því, sem skip nota, skal að fullu bæta af viðkomandi skipi, ef hún stafar af ásettu ráði eða vangá.

Áhöld þau, er fylgja hafnarmannvirkjunum, er óheimilt að nota, nema leyfi hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar komi til.

18. gr.

Bannað er að gera að fiski á bryggjum hafnarinnar eða láta fiskúrgang á bryggjurnar. Ef það er gert varðar það sektum.

19. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skips eða báts, skal skipstjóri, formaður eða afgreiðslumaður, ef þörf gerist, láta ræsta bryggjuna þar, sem hún hefur verið notuð. Farist það fyrir, skal hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður, skipstjóri eða formaður greiðir kostnað, sem af því leiðir.

20. gr.

Bannað er að láta vörur eða muni standa eða vera þar á bryggjunni, sem þeir geta tálmað greiðri umferð um hana. Allar vörur eða muni skal flytja burt af bryggjunni samstundis og umboðsmaður hafnarnefndar krefst þess.

154

2. nív.

VII. KAFLI

Um skip og báta, sem geymd eru í höfninni.

21. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar eða umsjónarmanns hennar þarf til þess að geyma bát í höfninni. Skal hann þá geymdur þar, sem hann hindrar ekki umferð annarra báta, og á þeim stað, er umsjónarmaður hafnarnefndar tiltekur.

22. gr.

Eigi ber hafnarsjóður neina ábyrgð á bátum, sem geymdir eru í höfninni.

VIII. KAFLI

Um lestagjald.

23. gr.

Öll skip, 5 rúmlestir brúttó og þar yfir, skulu greiða lestagjald, er þau koma á Ólafsvíkurhöfn og hafa samband við land. Undanþegin lestagjaldi eru herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsóknna, skip, sem leita hafna vegna sjóskemmda og skip, er leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land.

24. gr.

- a. Skip og bátar, sem eru eign aðilja í Ólafsvík, eða skrásett þar, eða gerð út þaðan til fiskveiða og flutninga, þó ekki millilandasiglinga, svo og önnur skip og bátar, sem gerðir eru út frá Ólafsvík a. m. k. tveggja mánaða tíma samfleytt á ári, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári sem hér segir:

Opnir bátar greiði lágmarksgjald kr. 50.00 á ári.

Þilfarsbátar greiði lágmarksgjald kr. 100.00 á ári, auk þess kr. 10.00 pr. brúttólest. Gjaldldagi á ofangreindum gjöldum er 1. júlí ár hvert.

- b. Innlend veiðiskip greiði kr. 0.80 fyrir hverja brúttórúmllest í hvert sinn, er þau koma til hafnar. Lágmarksgjald skal ekki vera lægra en kr. 30.00. Heimilt er að veita undanþágu á gjaldi þessu, ef sami bátur kemur oftár en þrisvar í mánuði til hafnar.
- c. Strandferðaskip, sem að staðaldri sigla eftir fyrirframgerðri áætlun greiði kr. 0.60 fyrir hverja rúmlest nettó, í hvert sinn, er þau koma til hafnar.
- d. Öll önnur skip greiði kr. 1.20 á hverja rúmlest nettó.

25. gr.

Liggi skip lengur í höfninni en 14 daga, skal eiganda þess skylt að greiða lestagjald að nýju, fyrir hverja 14 daga.

Hafi skip verið tekið á land til viðgerðar telst sá tími ekki með, sem það stóð uppi í viðgerð.

IX. KAFLI

Um ljósagjald.

26. gr.

Öll skip, sem til hafnarinnar koma á tímabilinu 1. ágúst til 15. maí, skulu greiða ljósagjald þannig:

- a. Skip og bátar, er um getur í a.-lið 24. greinar greiði árlega:
12 rúmlestir og minni kr. 20.00.

Stærri bátar kr. 50.00 fyrir fyrstu 30 brúttórúmllestirnar og kr. 1.00 á hverja brúttórúmllest þar yfir, gjaldldagi 1. júlí.

- b. Önnur skip, hvort sem þau greiða lestagjald skv. 24. gr. eða eru undanþegin, **154** skulu greiða ljósagjald kr. 0.25 fyrir hverja rúmlest nettó, þó aldrei lægra en 2. nóv. kr. 50.00 í hvert sinn.

X. KAFLI

Um bryggjugjöld.

27. gr.

Hvert það skip eða bátur, sem leggst við bryggju eða bólvirki, hvar sem er í höfninni, eða að bát eða skipi, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald eftir stærð, talið í heilum tonnum. Gjöld þessi skulu vera:

- Bátur og skip, sem um getur í a-lið 24. gr. greiði kr. 7.50 pr. rúmlest brúttó á ári. Bátur undir 12 brúttólestum greiði kr. 30.00 á ári. Gjaldldagi 1. júlí ár hvert.
- Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur. aldrei minna en kr. 50.00 í hvert sinn.
- Öll önnur skip og bátar greiða kr. 0.75 af hverri nettórúmlest í hvert sinn, þó ekki lægra en kr. 50.00.

Bryggjugjald miðast við sólarhring eða hluta úr sólarhring.

- Öll stærri skip, sem leggjast að bryggju, greiði aukalega festargjald kr. 25.00 til kr. 300.00 eftir stærð.
- Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur og farþega og taka gjald fyrir.

XI. KAFLI

Vatnsgjöld.

28. gr.

Fyrir vatn afhent við bryggju skal greiða:

- Heimabátar og skip, undir 30 lestir brúttó kr. 300.00 á ári.
— — — yfir 30 — — — 500.00 — —

Gjaldldagi 1. júlí ár hvert.

- Öll önnur skip og bátar skulu greiða fyrir vatn kr. 15.00 pr. tonn.

XII. KAFLI

Um vörugjald.

29. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum svo og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eða affermdar eru á höfninni, svo og afla, lögðum á land, með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

30. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert gjald, svo framarlega sem þær eru ekki á farmskrá skipsins ákvarðaðar til Ólafs-víkur.

154

31. gr.

2. nív.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin nota, sem fluttar eru úr landi.
- b. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

32. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd vörunnar með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skips við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur til að láta hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts, að viðlögðum sektum, gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, er skip hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd eða umboðsmanni hennar ástæða til, getur hún, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hentugast þykir. Reynist vörumagnið meiri en upp var gefið, greiðir skipið eða báturinn kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af samkv. eftirfarandi gjaldskrá.

33. gr.

Vörugjaldskrá.

Aðfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald kr. 1.50 pr. 100 kg:
Kol, koks, salt.
2. flokkur. Gjald kr. 2.00 pr. 100 kg:
Sement, kalk, tilbúinn áburður, fóðurvörur í sekkjum, garðávextir, laukur í sekkjum.
3. flokkur. Gjald kr. 3.00 pr. 100 kg:
Gasolía, benzín, smurolíur í tunnum, ljósaolía, byggingarefni, svo sem vikursteinn, vikurplötur, þilplötur til byggingar, miðstöðvarrör, steypujárn, þakjárn, efni til múrhúðunar og annað efni til bygginga, ótalið annars staðar, kornvara, sykur og aðrar matvörur í sekkjum, ótaldar annars staðar, veiðarfæri, ót. a., fiskumbúðir, strigi, strigapokar, vélavistur, trolltvinni.
4. flokkur. Gjald kr. 4.50 pr. 100 kg:
Vélar alls konar og vélahlutir, gler, miðstöðvarofnar og katlar, saumur, gólfdukur og annað linoleum, málningarvörur.
5. flokkur. Gjald kr. 6.00 pr. 100 kg:
Smjör, smjörliki, sápur, þvottaefni og aðrar hreinlætisvörur, kaffi, kaffibætur, kex, brauðvörur, ávextir nýir, þurrkaðir og niðursoðnir, kakó, leirvörur, búsáhöld alls konar, pappírsvörur, kjötvörur, fiskvörur og allar aðrar vörur, sem flutningsgjald er reiknað af eftir þyngd, en ekki geta fallið undir aðra vöruflokka.
6. flokkur. Gjald kr. 1.50 pr. 100 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófataður, öl, gosdrykkir og aldinsafar og aðrar munaðarvörur, ótaldar annars staðar, handverkfæri, tæki og vélar undir 100 kg, barnavagnar, hjólhestar, saumavélar, rafmagnsheimilis-tæki, eldavélar.
7. flokkur. Gjald kr. 2.00 pr. 100 kg:
Leðurvörur, garn, glervörur, ót. a., lyfjavörur, hjúkrunarvörur, rafmagnsvörur og tæki, smáhjóðfæri.

8. flokkur. Gjald kr. 3.00 pr. 100 kg:

154

2. nív.

Mælitæki, svo sem mælar, klukkur, úr, sportvörur, sælgætisvörur, skrifstofuvélar, byssur, skotfæri, leikföng, skrautvörur, glysvarningur, áfengi, tóbak, ilmvatn, snyritvörur, kryddvörur.

9. flokkur. Gjald kr. 2.00 pr. stk.:

Tómar tunnur og fót.

10. flokkur. Gjald kr. 0.60 pr. ten.fet:

Trjáviður, sem reiknast eftir rúmmáli.

11. flokkur. Gjald kr. 1.00 ten.fet:

Húsgögn, hljóðfæri olíugeymar o. fl., allar aðrar vörur, ótaldar annars staðar, sem reiknast eftir rúmmáli.

12. flokkur. Ýmislegt:

Kindur, loðdýr	kr.	5.00	pr.	grip.
Stórgripir	—	10.00	—	—
Reiðhjól, vélknúin	—	10.00	—	stk.
Dráttarvélar	—	100.00	—	—
Jeppar og fólksbílur	—	150.00	—	—
Vörubílar	—	200.00	—	—
Vinnuvélar, stórvirkar	—	250.00	—	—
Bátar opnir	—	150.00	—	bát.
Nótabátar	—	200.00	—	—

Lægsta vörugjald í öllum flokkum skal vera kr. 2.00.

Útfluttar vörur.

13. flokkur. Gjald kr. 3.50 pr. 100 kg:

Alls konar sjávarafurðir, nema saltsíld, gærur, húðir, garnir.

14. flokkur. Gjald kr. 4.00 pr. 100 kg:

Landbúnaðarvörur, ótaldar annars staðar.

15. flokkur. Gjald kr. 2.00 pr. 10 kg:

Iðnaðarvörur, ótaldar annars staðar.

16. flokkur. Gjald kr. 1.00 pr. ten.fet:

Burtfluttar vörur, sem gjald reiknast af eftir rúmmáli.

17. flokkur. Gjald kr. 3.00 pr. tunnu:

Saltsíld í tunnum.

Aflagjöld.

18. flokkur. Gjald kr. 2.00 pr. 100 kg:

Sjávarafli, lagður á land slægður og óslægður.

Fiskkaupandi eða verkandi afla er ábyrgur fyrir gjaldinu.

19. flokkur. Gjald kr. 2.00 pr. tunnu:

Síld í bræðslu, salt eða til frystingar.

XIII. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

34. gr.

Fyrir að leggja skipi eða bát upp í fjöru hafnarinnar til hreinsunar eða aðgerðar skal greiða 25 aura af hverri brúttórúmllest af stærð skipsins eða bátsins fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, en þó aldrei minna en kr. 25.00.

Undanþegnir þessu gjaldi eru skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsvík.

154

2. nóv.

Fyrir að geyma skip eða bát mannlaust í höfninni, hvort heldur dregið á land eða bundið við bryggju, skal greiða kr. 10.00 árgjald af hverri brúttórúmllest. Undanþegnir þessu gjaldi eru skip og bátar, sem eiga heima í Ólafsvík.

35. gr.

Ef menn fá útmældar lóðir til bráðabirgðanotkunar af lóðum þeim, sem höfnin hefur umráð yfir, greiði sá, sem afnot slíkrar lóðar fær, kr. 1.50 fyrir hvern fermetra á ári. Ársleiga fyrir bílavog er kr. 500.00 og benzíntanka kr. 300.00 á ári.

XIV. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

36. gr.

Skipstjóri, formaður eða skipaafgreiðslur bera ábyrgð á greiðslu allra gjalda, sem innheimta skal samkvæmt reglugerð þessari. Ef enginn formaður er á skipi eða báti, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörum fyrir vörugjöldum og haldsrétt og lögveðsrétt í báti eða skipi fyrir skipagjöldum, og gengur lögveðrétturinn fyrir samningsveðskuldum í næstu 2 ár. Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip eða bátur fer burt úr höfninni.

37. gr.

Ef margir eiga vörur með sama skipi eða báti, skal afgreiðslumaður skips eða báts standa skil á greiðslunni. Ef sama skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldanna. Vörugjald fellur í gjalddaga við fermingu eða affermingu vörunnar. Útgerð hvers báts, sem fiskveiðar stundar í Ólafsvík, ber ábyrgð á vörugjaldinu af fiski þeim, er báturinn leggur á land.

38. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

XV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

39. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því, er matsgerð var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnað við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira honum í vil en 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðili kostnaðinn.

40. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

41. gr.

42. gr.

154

2. nóv.

Hverja þá skipun, sem hafnarnefnd eða umsjónarmaður hafnarnefndar má gefa skipi eða báti samkvæmt reglugerð þessari, skal gefa skipstjóra eða formanni, en stýrimanni, ef skipstjóri eða formaður er eigi við. Ef enginn er stýrimaður eða hann er fjarverandi, má gefa einhverjum af skipshöfninni fyrirskipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri eða formaður hefði sjálfur fengið skipunina.

43. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

44. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum um hafnargerðir og lendingabætur, nr. 29 23. apríl 1946, til að öðlast þegar gildi, og birtist tíi eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Ólafsvíkurkaupún, nr. 39 25. febrúar 1952.

Samgöngumálaráðuneytið, 2. nóvember 1961.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

155

9. nóv.

um umferð á Álfanesi í Gullbringusýslu.

Samkvæmt heimild í 65. gr. umferðarlaga nr. 26 2. maí 1958 hefur ráðuneytið ákveðið, að umferð um Garðaveg í Bessastaðahreppi í Gullbringusýslu skuli hafa stöðvunarskyldu gagnvart umferð um Álfanesveg við vegamót hjá Selskarði.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 9. nóvember 1961.

F. h. r.

Baldur Möller.

Ólafur W. Stefánsson.